

MIKKELIN HIIPPAKUNNAN PIISPA

Mikkeli 15.2.2022

Hyvät kirkkoherrat

Epidemiatilanne maassamme elää edelleen voimakkaasti. Kokonaistilanne koronaepidemiassa ja siitä johtuvissa rajoituksissa on hyvin paljon valoisampi kuin vielä tammikuussa. Nyt rajoituksia puretaan.

Aluehallintovirastot ovat keventäneet yleisötilaisuuksia koskevia rajoituksia. Kuitenkin sairaanhoitopiirit ja kunnat ovat antaneet omia suosituksiaan johtuen alueellisesti erilaisista epidemiatilanteista. Eri viranomaisten ohjeistuksia on syytä noudattaa ja aiempaan tapaan tarvittaessa konsultoida paikallisia terveydenhuollon viranomaisia.

Aikaisemmin lähettämieni kirjeiden ohjeistuksia voidaan edelleen monin paikoin soveltaa. Tässä kirjeessä on muutama tarkennus ja lisäohjeistus.

Turvallisuutta, toivoa ja luottamusta toiminnan normalisoituessa

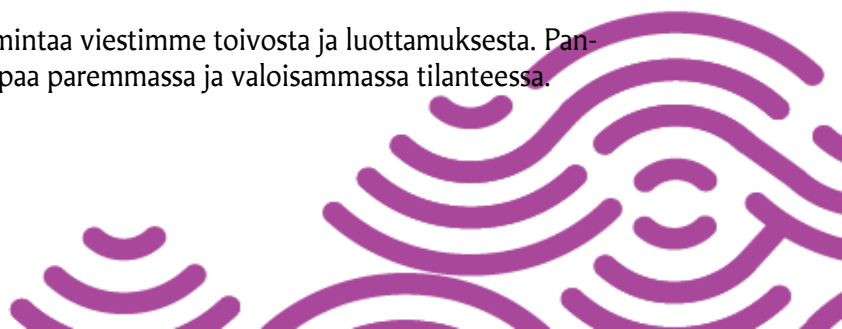
Tilaisuuksien kokoontumisrajoituksista on pääosin luovuttu. Silti terveysturvallisuudesta tulee edelleen huolehtia. Tartuntatautilain tilojen järjestämisestä koskeva velvoite tartuntariskien ehkäisystä on edelleen voimassa (§ 58 c ja d). Tarvittaessa voidaan noudattaa aiemmin annettua ohjetta tilankäytön 1/3- tai sektorimallista sekä kirkollisten toimitusten pastoraalisesta harkinnasta.

Kevään aikana käynnistyvistä rippikouluista on pandemian aikana opittu, että normaalit fyysiset tapaamiset ovat ensisijaisia. Kun ryhmät kokoontuvat omina ryhminään, niiden kokoontumiset pystytään hoitamaan terveysturvallisesti.

Jumalanpalvelukset ja kristittyjen yhteisen aterian viettäminen ovat seurakuntien keskeisintä toimintaa. Ehtoollisen tarjoaminen seurakuntalaisille tulee turvata. Epidemiatilanteen helpottumisesta, tilavista kirkkoista ja terveysturvallisuustoimista johtuen kirkkojen ovet jumalanpalveluksiin tulee pitää auki seurakuntalaisille. Tilaisuuksien striimaus on lisänormaaliin fyysisesti vietettyyn jumalanpalvelukseen.

Paikalliselle harkinnalle jää paljon tilaa ja vastuuta, sillä epidemiatilanne sekä annetut ohjeet ja määräykset poikkeavat vielä alueellisesti toisistaan. Edelleen on hyvä huolehtia siitä, ettei kirkosta välity viesti "seurakunnan olemisesta kiinni".

Käynnistämällä normaalia seurakunnan toimintaa viestimme toivosta ja luottamuksesta. Pandemia ei ole ohi, mutta olemme monella tapaa paremmassa ja valoisammassa tilanteessa.

Kirjeen liitteenä on keväinen piispan rohkaisukirje. Voitte käyttää tätä vapaasti seurakunnissa. Lähiaikoina seurakuntiin toimitetaan erityisesti nuorisotyön käyttöön tarkoitettu piispan videotervehdys.

Johtamisen haaste

Pandemiatilanne on rasittanut yksittäisiä työntekijöitä, työyhteisöjä ja myös johtamistehtävissä olevia. Tilanteen pitkittyessä jokaisen paineensietokyky on joutunut koetteelle. Moni on pinnistellyt voimiensa ääri rajoilla.

Kun rajoitustilanne alkaa hellittää, tulee johtamiseen kiinnittää erityistä huomiota. Seurakunnissa on hyvä käydä keskustelua työyhteisöä tukevasta johtamisesta. Nyt tarvitaan kannustusta ja tilanteen normalisoituessa palaamista pienin askelin kohti normaalia. Myös työterveyshuollon palvelut kannattaa muistaa. Tärkeää on myös teidän kirkkoherrojen pitää huolta omasta jaksamisestanne.

Asettamani *Kirkko koronan jälkeen* -työryhmä työskenteli viime keväänä. Työryhmän raportti on hyvä pitää nyt mielessä. Raportti löytyy [hiippakunnan sivuilta korona-ohjeista](#).

Rukous rauhan puolesta

Koronapandemian lisäksi on kiristynyt kansainvälinen poliittinen tilanne tuonut paljon epävarmuutta mieliimme. Huoli rauhan säilymisestä Euroopassa on todellinen. Pelko valtaa helposti ajatukset ja uhkaa kadottaa toivon.

Rukous rauhan puolesta on aina kuulunut yhteiseen esirukoukseen. Pyydän, että otatte tämän erityisesti huomioon niin jumalanpalveluselämässä kuin muussakin seurakunnan toiminnassa.

Kirjoitin viime keväänä havaintojani jumalanpalveluksen esirukouksesta Kotimaa-lehteen. Liitän tekstin tämän kirjeen loppuun.

Kirkkovuodessa elämme tärkeän muistutuksen aikaa – kristittynä eläminen on elämistä ansaitsemattoman armon varassa. Kristityn ei tarvitse luottaa omaan voimiin vaan saa jäädä kaikessa Jumalan varaan. Sunnuntain antifonin sanoin:

Minä luotan sinun armoosi, saan iloita sinun avustasi. (Ps. 13:6).

Siunattua kevättalvea toivottaen ja teitä lämmöllä muistaen

Seppo Häkkinen

Yhteisen esirukouksen koko rikkaus esille

Jo reilun vuoden ajan on ollut mahdollisuus osallistua eri seurakuntien jumalanpalveluksiin suoratoiston välityksellä. Tämän soisi jatkuvan myös koronavirusepidemian jälkeen.

Seuratessani striimattuja, radioituja tai televisioituja jumalanpalveluksia tavallista enemmän olen kiinnittänyt huomiota yhteiseen esirukoukseen. Toteutustavat ovat hyvin erilaisia, kuten esirukouksen luonteeseen kuuluukin. Siinä seurakunta hoitaa papillista virkaansa yhteisten asioiden esilläpitäjänä ja kaikkien ihmisten puolestapuhujana.

Yhteisen esirukouksen tulee ilmentää seurakunnan elämäntilannetta ja nostaa esille todellisia huolen ja kiitoksen aiheita. Monesti olen kuitenkin huomannut rukousten kaventuneen sisällöllisesti. Toisinaan niistä on tullut pienoisesitelmiä eettisistä aiheista tai papin julistusta omasta mieliteemastaan.

Kirkkokäsikirjan mukaan yhteiseen esirukoukseen tulee sisältää ainakin rukous kristillisen kirkon ja seurakunnan sekä evankeliumin leviämisen puolesta, rukous esivallan, julkisen vallankäytön ja rauhan puolesta, rukous erilaisissa vaikeuksissa olevien puolesta sekä rukous ajankohtaisten asioiden puolesta. Tärkeää on antaa tilaa myös seurakuntalaisten esirukouspyynnöille sekä hiljaiselle rukoukselle.

Koronavirusepidemian aikaisissa esirukouksissa on kiitettävällä tavalla tuotu esille ajankohtaiset aiheet: sairastuneet ja heidän läheisensä, terveydenhuollon henkilökunta sekä toisinaan myös virusta tutkivat ja rokotteita kehittävätkin tutkijat. Sen sijaan usein on rukouksesta jäänyt mainitsematta päättäjät ja kansamme johtajat, jotka epävarmuuden ja suurten paineiden keskellä tekevät päätöksiä. Moni heistä on sanonut suuressi arvostavansa sitä, että seurakunnissa rukoillaan heidän puolestaan.

Myös hengelliset johtajat tarvitsevat esirukousta. Vanhastaan rukous oman seurakunnan ja hiippakunnan palvelijoiden puolesta kuuluu yhteiseen rukoukseen. Esimerkiksi ortodoksisessa kirkossa piispojen liturginen muistaminen on suorastaan kanoninen ja kirkko-opillinen velvoite.

Yhteinen esirukous on kirkon rukousta koko maailman puolesta. Siksi siihen ovat aina kuuluneet tietyt rukousaiheet, jotka estävät samalla rukouksen kaventumista ja subjektiivisuutta. Pappien ammattitaitoon kuuluu klassisten esirukouksen aiheiden tuntemus ja käyttäminen yhteisessä esirukouksessa.

Seppo Häkkinen

Mikkelin hiippakunnan piispa

(julkaistu Kotimaassa 7.5.2021)

